

Ĉapitro dek tri

Nikolao Flamel

Profesoro Zomburdo persvadis al Hari, ke li ne iru serĉi la Spegulon de Orized denove, kaj dum la ceteraj el la Kristnaskaj ferioj la nevidebliga mantelo restis faldita ĉe la fundo de lia kofro. Hari deziris ke li tiel facile forgesu tion, kion li estis vidinta en la spegulo, sed li ne povis. Li komencis suferi koŝmarojn. Li sonĝis kaj sonĝadis pri siaj gepatroj malaperantaj en brila verda fulmo, dum ŝrika voĉo grake ridegis.

“Vidu, Zomburdo pravis, ke la spegulo povus frenezigi onin,” diris Ron, kiam Hari parolis kun li pri tiuj sonĝoj.

Hermiona, kiu revenis je la tago antaŭ la semestrokomenco, havis alian vidpunkton. Ŝi konfliktiĝis inter hororo pro la ideo ke Hari lasis la liton kaj travagis la lernejon dum tri sinsekvaj noktoj (“Supoze, ke Ŝteleti estus kaptinta vin!”), kaj bedaŭro ke li ne almenaŭ eltrovis kiu estas Nikolao Flamel.

Ili preskaŭ rezignis ajnan esperon trovi Flamel en biblioteka libro, kvankam Hari ankoraŭ asertis ke li iam legis la nomon ie. Post la komenco de la semestro, ili denove komencis fluglegadi tra libroj dek minutojn dum paŭzoj inter klasoj. Hari havis eĉ malpli da tempo ol la aliaj, ĉar kvidiĉa trejnado jam komenciĝis denove.

Arbo pelis la teamon pli forte ol iam antaŭe. Eĉ la senpaŭza pluvo, kiu anstataŭis la neĝon, ne povis estingi lian fervoron. La ĝemeloj Tordeli plendis, ke Arbo fariĝis zeloto, sed Hari akordis kun Arbo. Se ili gajnus la venontan matĉon kontraŭ Hupopufo, ili kuratingus Rampenon en la domkonkurso je la unua fojo dum sep jaroj. Ja krom la deziro venki, Hari trovis, ke li havis malpli da koŝmaroj kiam li estis lacega pro la trejnado.

Aliflanke, dum aparte malseka kaj kotoplana trejnado, Arbo donis al la teamo eron da malbona novaĵo. Li ĵus ekkoleriĝis pri la du Tordelioj, kiuj daŭre plonĝatakis unu la alian, kaj ŝajnis kvazaŭ ili falas de siaj balailoj.

“Ĉesu la ŝercado, vi ambaŭ!” li kriis. “Tia konduto estas ĝuste tio, kio perdos por ni la matĉon. Snejp arbitracios ĉifoje, kaj li avidos ian kialon por forstreki poentojn de Oragrifo!”

Ĉe tiuj vortoj Georgo Tordeli vere falis de sian balailon.

“*Snejp* arbitracios?” li balbutis el plenuŝo da koto. “Kiam li antaŭe